

την αγαπητή μας πατρίδα, έπειτα από δύο έτων διαμονή πλησίον του φιλέλληνας Αυτοκράτορος Ίωάννου. Είχα σταλεί στον Αυτοκράτορα (κατόπι ευμενούς προτάσεως του τότε Πρωθυπουργού μας Χαριλάου Τρικούπη) παρά τω Βασιλέως μας Γεωργίου, επιθυμούντος να εκπληρώσει επιθυμίαν του Βασιλέως των Αθηνών, ο οποίος έπαιξε από Ισχυαλία. 'Ο Ίωάννης πάλι είχε γιαιρευθεί... 'Η πατρίδα μας βρισκότανε τότε σθένον σε πολεμική κατάσταση, αποκολλημένη από τούς στόλους των Συμμάχων. 'Η Έλληνική έφημερίδες, που μου έφταναν ταχτικά, μετέδωσαν τόν ένθουσιασμό και σε μένα και στον φιλέλληνα Μονάρχη. Βρισκόμαστε στη Ζακυνθού όταν, ένα πρωί, που είχα πάει στην αυτοκρατορική σπηνή, όπως συνήθως, για να επισκεφθώ τόν Αυτοκράτορα, ο Ίωάννης παρέτήρησε στο διερχομένο, ότι ήμουν λιγάκι χλωμός και τού φράνονουν άδυνατισμένος, και ωστόσο μήπως δέν με περιποιούνται όσο πρέπει. Έκατάλαβα τά λόγια του Αυτοκράτορος και συγκινημένος για τού ένδιαφέρον του, είπα, αρχίζοντας να τά έθιαμα τών Αθηνών:

— Νά ζή ο Γεώργιος Α'. Νά ζή ο Ίωάννης! Έχω πάντοτε όλες τις προκηποιές που έχετε διατάξει. 'Ο στρατός σας μέ θεωρεί ών

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ



Τά Γαρύφαλα.

(Τού Ραφαήλ Σόρμπι).

— Νά ζή ο Γεώργιος Α'. Νά ζή ο Ίωάννης! Έχω πάντοτε όλες τις προκηποιές που έχετε διατάξει. 'Ο στρατός σας μέ θεωρεί ών

— Παδί μου, σε αγαπήσα, μου άπήνησε συγκινημένος ο Αυτοκράτορας, γιατί έκαμε τά πάντα για τή θεαρεία μου. Ποτέ δέν άκουσα κατό για σένα. Χαιρώ που μένετε εύχαριστημένος από μιά και τά γράφο προς τόν σεβατό μου άδελφό, τόν άνιχτο Βασιλέα τών Έλλήνων Γεώργιο (άπε Γιώργη νεγκού Ρόμ) ότι ποτε δέν μέ δυσαρέστηρες. Έγώ είμαι ο Ίωάννης! Μά τόν πατέρα μου Μίρσο! Είθε να καταστραφούν όλοι οι έχθροι τής Έλλάδος!... 'Αλλά, παδί μου, τώρα δέν επιθυμώ να σε στείλω, γιατί βρισκόμαστε πολύ μακριά και οι δρόμοι είνε κακοί. Έχεις δίχρη για όσα μου είπες: Είσαι πατέρας, είσαι Έλληνας. Έχεις δίχρη! Περιμένε ακόμη λίγο, σφίξε τήν καρδιά σου. Θέλω να σε στείλω όπως πρέπει από τήν πρωτεύουσά μου τού Μακαλέ.

Εύχαριστήσα τόν Αυτοκράτορα καταλλήτως και τόν παρακάλεσα τότε να δεχθί μερικώς μποτίμες φινό κρασί τού «Σάλονας», άσπρο, άρεστίνο, που μου τις είχαν στείλει από τής Αθήνας και τις όποιες κρατούσε ο πιστός μου Τούκος, ο πωμένοντας έξω από τήν αυτοκρατορική σπηνή. 'Ο διερχομένος άνοιξε μιά άρ' αυτές κ' έγρασε λίγο κρασί στη χούφτα του, θέλοντας να πη κατά τού έθιμο τών Αθηνών, για να δείξη ότι δέν έχει μέσα δηλητήριο. Τότε ο Αυτοκράτορας, άγροικντάζοντας τού διερχομένα μου, τού είπε:

— Τί κάνεις εσύ; 'Ο τι προχρηται από τού γιατρό μου, είνε για τούνο στο σώμα μου! Δέν έχω άνάγκη να μέ πεισες εσύ, κατεργάση, που έμαθες στην πατρίδα μου να δοκιμάζης πούτος τά καλά κρασιά. Πήγαινε να πής στο Μπριζώντ Μαράφά το σου δόση τού ποτρη μου!

'Ο διερχομένος έξετέλεσε τή διαταγή και ξαναγίρισε φέρνοντας τού άργυρο επίχρυσου ποτρη, που είχα δωρήσει στον Αυτοκράτορα όταν πρωνοήθη. 'Ο Αυτοκράτορας βρήκε τού κρασί θαυμάσιο και άρχισε να μέ ρωτά για τήν κατασκευή του κλπ. Έπειτα έβγαλε από τήν πλεχτή κόμη του μια διαμαντοστόλιση βαρύντη καρφίτσα και μου τήν έχωφσε λέγοντας:

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ένα έμετικό που έσωσε δύο φορές τή... Γαλλία!... 'Ο θαρραλέος ζωγράφος κι' ο νικημένος στρατηγός. 'Ο εύγενής με τά... πνευματώδη μαλλιά! 'Ο μικρός που σφύριξε στην έκκλησία κι' ο ποιητής Ρουά. Τά ιδιαίτερα τών βασιλέων, κτλ.

Κάποτε που ο Λουδοβίκος ΙΔ' άσθένησε σοβαρά στο Καλά, εύθηκε χωρίς σ' ένα έμετικό φάρμακο που πήρε.

Τό ίδιο φάρμακο θέλησε να δοκιμάση σε άνόλογο περίπτωση και ο Μαζαρινός, στον όποιον όμως έπέφερε τού θάνατο.

— Τό φάρμακο αυτό, είπε τότε κάποιος έχθρος τού Μαζαρινού, έσωσε... δύο φορές τή Γαλλία!...

'Ο διάσημος Αυστριακός ζωγράφος πολεμικών πινάκων Φρίτζ Λαλεμάν, μετά τή φοβερή μάχη τής Σάδοβας, κατά τήν όποια οι συμπολίται του έπαβαν πανολεθρία, παρουσιάστηκε στον άρχηγό τού στρατού στρατηγό Βένεδεκ και τού εξέφρασε τήν επιθυμία να γυρίση στη Βιέννη.

— Άλλά είστε υποχρεωμένος, νομίζω, τού άποσπείθε ο στρατηγός, να παρακολουθήτε τού στρατό σε όλο τού διάστημα τού πολεμου.

— Μάλιστα, γενναίωτα, αποκρίθηκε τού μοιρμό ο ζωγράφος. Άλλά είμαι υποχρεωμένος να ζωγραφίσω θριάμβους και όχι καταστροφές...

Κάποτε ο Αρνό-Μπακούζο έπεσομένη τόν κόμητα Φριζέ, έναν εύγενή που φημιζόταν πολύ για τού πνεύμα του. Μπαίνοντας στο δωμάτιό του, τόν βρήκε να χτενίζεται και, θέλοντας να τόν κομπιμεντάρη, τού είπε:

— Βλέπω ότι έχετε... πνευματώδη μαλλιά.

— Άν ήμουν βέβαιος πως λέτε τήν αλήθεια, τού άπήνησε μ' έτοιμότητα ο κόμης, θα τζουόνα άμεισος και θα σάς τά έδωνα για να τά χρησιμοποιήσετε ως... περιούσια!...

Τήν επομένη τής προεμέρας τού Αγίου τής Πολιωνίας, ένας ένοργου τού δραματογράφου Κασσιόλε που σφραγίστηκε άγροίς από τούς θεατάς, ο ποιητής Ρουά είχε πάει σε μιά έκκλησία.

Έτσι, ακούγοντας ένα μικρό παιδί να σφραγίση αγά, γύρισε στη μητέρα του και τής είπε:

— Κυρά, πές τού παιδιού σου να μη σφραγίση, γιατί τή λειτουργία δέν τήν έχει γράψει ο Κασσιόλε!...

'Ο βασιλέως τής Γαλλίας Λουδοβίκος ΙΒ' παρατιόνταν κατά Φερδινάνδου, που τόν είχε εξαπατήσει δύο φορές.

— Λέει ψέματα, είπε ο Φερδινάνδος όταν τώμαθε. Τόν έγέλασα πάνω από δέκα φορές!...

— Πάρτην εσύ, μεγάλε γιατρέ, για να θυμάσαι τόν Ίωάννη! Άπό τήν ήμερα εκείνη ο αγαπητός Αυτοκράτορας παρέτηνε κάθε μέρα και περισσότερο τις σινεντέρες του μαζί μου, και όλοένα ήθελε να μαθαίνη για τήν Έλλάδα, τήν ιστορία τής και πρό πάντων τού άρεσε ν' ακούη για τούς άντρες τής Έλληνικής Έπαναστάσεως. 'Ο μελαφός εκείνος και ήρωικός Αυτοκράτορας, ακούγοντας τά κατορθώματα τού Κολοκορώνη, τού Καραϊσκάκη, τού Τσαβέλλα κλπ., ένθουσιαζόταν και τότε-τότε άρνε μια κραυγή πολεμικού μένους, άνατηδόντας στη θέσι του!...

Σε άλλο φύλλο θα δημοσιεύσουμε τις ταξιδιωτικές έντυπώσεις τού Έλληνα άρχιάρου.

